

Εὐγενίου ἐν Ἄθῳ, προϊστάμενος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σχολῆς τῶν φιλοσοφικῶν (1777—)¹, ὡς καὶ Χρῦσανθος ὁ Αἰτωλὸς ἐπίσης², πιθανῶς καὶ Κοσμᾶς ὁ ἱερομάρτυς³, Ἰωάννης ὁ ἐκ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων (1760)⁴, Δημήτριος Πολυζῶης ἐκ Βρανιανῶν (1800) διδάσκαλος, συγγραφεὺς Γραμματικῆς⁵, Νικόλαος Ἀγραφιῶτης, ἱατρός (;), γράψας « Ἑλλήνων ἱατρῶν παλαιῶν τε καὶ μεταγενεστέρων Ἱατρικῆς Ἐπιτομὴν »⁶, Χρηστάκης Ράγκος, ἱατρός (1820)⁷, Θεοδόσιος ἱερόπαις (1784) ἐκ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων, ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ τοῦ Γορδίου⁸, καὶ ἕτεροι συστήσαντες μικροτέρας Σχολάς.

Καὶ δὴ ἐν *Καρπειησίῳ*, ἀπὸ τῆς ΙΖ' Ἑκατ. ὑφίστατο σχολὴ Ἑλληνικὴ ἐν ἣ ἐδίδαξε δις Εὐγένιος ὁ Ἰωαννουλίου⁹, ὃν διεδέξατο ὁ μετὰ ταῦτα Λιτσᾶς καὶ Ἀγράφων Ἰάκωβος κατὰ τὴν πρώτην δεκαετηρίδα τῆς ΙΗ' Ἑκατ.¹⁰, πιθανῶς καὶ ὁ Γόρδιος πρὸ τῆς ἐν Γούβῃ διδασκαλίας του· τῷ 1748 ἐδίδασκεν αὐτόθι ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Νικόλαος Μπάροκος, ἱκανῆς παιδείας κάτοχος¹¹, τῷ δὲ 1756 ὁ Θεσσαλὸς Εὐστάθιος· καταστραφείσα δὲ ἡ Σχολὴ τῷ 1758 ἐκ τῶν ἐπελθόντων δεινῶν, συνέστη πάλιν τῷ 1774, ὅτε ἐδίδασκεν ἐν αὐτῇ ὁ ἐκ Κερκασόβου Παπαῖ Δημήτριος, μεθ' ὃν ὁ ἐκ Κερκασόβου ἐπίσης Ἰωάννης¹². Κατὰ δὲ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' Ἑκατ. ἀναφέρεται διδάσκων ὁ ἐκ Βρανιανῶν Δημήτριος Πολυζῶης ἐν αὐτῇ, διατηρηθεῖσα μέχρι τῆς Ἑλληνι-

(1) Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου ἐν τῇ Διατριβῇ περὶ τῆς Πατριαρχ. Σχολῆς ἐν τῇ Περιοδικῇ κτλ. σελ. 292.

(2) Αὐτόθι.

(3) Ἀδελφός, ὡς λέγεται, τοῦ Χρυσάνθου.

(4) Βρετοῦ Β', 117.

(5) Βρετοῦ Β, 112.

(6) ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. τῆς τοῦ Ἀγιοταφ. Μετοχ. Βιβλιοθήκης.

(7) Βρετοῦ Β', 324.

(8) Τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῇ εἰρημένῳ Κώδῳκι ἐν τέλει, πιθανῶς ὁ μετὰ ταῦτα Θεοφάνης. (9) Π. Ἀρ.

(10) Π. Ἀρ.

(11) Π. Ἀρ. Βρετοῦ Β', 244.

(12) Π. Ἀρ.

